

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci žalobců **a) M. B.**, a **b) J. B.**, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Pardubicích**, se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2002, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 330 Ca 178/2002, o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 1. 2003, č. j. 30 Ca 178/2002-18,

takto:

Kasační stížnost se **zamítá**.

Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaný (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížností napadá usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 1. 2003, č. j. 30 Ca 178/2002-18, jímž byla odmítnuta žaloba žalobců, kterou se domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ohledně zamítnutí návrhu žalobců na provedení opravy v katastru nemovitostí podle § 8 zák. č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“) obnovením zápisu věcného břemene dle pozemkové knihy spočívajícího v právu jízdy na uvedených nemovitostech v k.ú. N.

V kasační stížnosti stěžovatel polemizuje s právním názorem soudu o tom, že rozhodnutí v žalované věci je věcí soukromoprávní. Poukazuje na to, že právní disciplínu katastru nemovitostí nelze striktně zařadit do oblasti soukromého či veřejného práva. Podle názoru stěžovatele řízení o povolení vkladu práva do katastru nemovitostí je bezesporu řízením, ve kterém se rozhoduje v soukromoprávní věci. Toto řízení však nelze zaměňovat s jakýmkoliv jiným řízením vedeným katastrálními úřady v rámci výkonu správy katastru

nemovitostí. Přestože soukromoprávní vztahy k nemovitostem jsou obsahem katastrálního operátu, právní úprava způsobu vedení údajů ohledně těchto vztahů v katastru nemovitostí je charakteru veřejnoprávního. V dané věci řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí o nepovolení obnovy zápisu věcného břemena v žádném případě není řízením, jehož výsledkem je rozhodnutí o skutečném stavu práva, ale pouze rozhodnutím o případném odstranění rozporů údajů katastrálního operátu s listinami založenými ve sbírce listin katastrálního úřadu.

Ze správních spisů žalovaného vyplývá, že Katastrální úřad v Jičíně rozhodnutím ze dne 2. 7. 2002, č. j. OR-186/1999-604/2 žádosti žalobců na opravu nevyhověl a žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného bylo podle § 59 odst. 2 spr. ř. odvolání žalobců zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

Krajský soud v Hradci Králové shora uvedenou žalobu odmítl s ohledem na změnu právního předpisu od 1. 1. 2003, tj. na nabytí účinnosti zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) když dospěl k závěru, že je třeba věc podřadit pod přezkum rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto ve věci práva soukromého, a tudíž, že přichází v úvahu řízení podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř.

Kasační stížnost žalovaného podaná z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a/ s. ř. s., tj. z důvodu nezákonnosti rozhodnutí spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, není důvodná.

Na základě žaloby soud podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř. přezkoumává v občanském soudním řízení rozhodnutí orgánu moci výkonné a dalších vyjmenovaných orgánů o sporu nebo jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

Jak vyplývá ze shora uvedených ustanovení s. ř. s. a o. s. ř. je třeba případný soudní přezkum žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného podřadit pod ustanovení § 244 a násl. o. s. ř., neboť s ohledem na to, že – jak správně poznamenává žalovaný – v případě opravy chyb v evidenci katastru nemovitostí podle § 8 zák. č. 344/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se jedná o věc, která vyplývá z občanskoprávní věci, tj. z vlastnického vztahu k nemovitosti, a týká se evidence o této věci (vlastnictví nemovitosti). Jen pro dokreslení situace soud uvádí, že před 1. 1. 2003 judikatura správních soudů zaujímala též názor, že soudní přezkum ve správním soudnictví (tj. podle části páté o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002) není v daných věcech dán, neboť se nejednalo o rozhodnutí orgánu veřejné správy, kterým by bylo rozhodováno o právech a povinnostech účastníků, tuto skutečnost ostatně tvrdí stěžovatel i v kasační stížnosti.

Pokud jde o námitku stěžovatele, že řízení před ním upravuje veřejnoprávní předpis, je třeba uvést, že řízení před orgány veřejné správy je vždy upraveno právními předpisy veřejného práva, proto tato skutečnost nemůže být rozhodující pro rozlišení veřejnoprávní a soukromoprávní věci. Rozhodujícím by měla být skutečnost, že rozhodnutí vyplývá z vlastnických vztahů k nemovitostem, které jsou v souladu se zákonem evidovány v katastru nemovitostí.

Právo vlastnické je evidentně právem soukromým a soukromé právo vyžaduje vyšší stupeň soudní ochrany než jaký mu byl dosud poskytován ve správním soudnictví do 31. 12. 2002. Proto zákonodárce stanovil v soudním řádu správním v ustanovení § 68 písm.b/, že žaloba ve správním soudnictví je nepřípustná jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní

věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu. Nově od l. ledna 2003 projednávají a rozhodují v souladu s judikaturou Evropského soud pro lidská práva takové věci obecné soudy podle novelizované části páté občanského soudního řádu. Tato nová právní úprava poskytuje soukromým právům větší ochranu, neboť soud neprovádí pouze přezkum správního rozhodnutí, ale je povolán k tomu, aby případně sám rozhodl o věci, není tedy pouze orgánem oprávněným v případě zjištěné nezákonnosti postupu správního orgánu napadené rozhodnutí zrušit jako tak dosud činily soudy ve správním soudnictví.

Pokud za tohoto právního stavu Krajský soud v Hradci Králové podle ustanovení § 46 odst. 2 a § 68 písm. b/ s. ř. s. (za použití ustanovení § 129 odst. 2 s.ř.s. vzhledem k tomu, že jde o věc napadlou u soudu před 1. 1. 2003) odmítl žalobu žalobců na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, čímž dochází ke skončení řízení ve správním soudnictví a v rámci poučení pak žalobce poučil soud o následcích tohoto odmítnutí a možnosti domáhat se novou žalobou u obecného soudu, je jeho rozhodnutí správné, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalovaného jako nedůvodnou podle ustanovení § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 151 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalovanému náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalobcům v souvislosti s kasační stížností žalovaného žádné náklady nevznikly. žaloby.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. 6. 2003

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu